

بررسی اشکال ژئومورفولوژی رودخانه داغیان واقع در جنوب غرب شهرستان قوچان

♦♦♦♦♦♦

اکرم هروی یدک^۱، محمد خانه باد^۲، محمد حسین محمودی قرائی^۲، اسداله مجبوی^۲

^۱دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشگاه فردوسی مشهد، دانشکده علوم، گروه زمین شناسی، raha.188.azad@gmail.com

^۲دانشگاه فردوسی مشهد، دانشکده علوم، گروه زمین شناسی

♦♦♦♦♦♦

چکیده:

حوضه آبریز رودخانه داغیان با مساحتی معادل ۱۶۴ کیلومتر مربع در جنوب غرب شهرستان قوچان واقع شده است. حوضه مورد مطالعه در زون البرز شرقی واقع شده است و از نظر ژئومورفولوژیکی به دو بخش کوهستانی و تپه ماهور تقسیم می شود. حوضه مورد مطالعه از نظر تکتونیکی جوان است و گسل در منطقه از مهمترین عوارض تکتونیکی می باشد. اشکال فرسایشی منطقه شامل فرسایش شیاری، فرسایش واریزه ای، سقوط آزاد و انحلال می باشد. وجود سدهای طولی در بخش های مختلف رودخانه نشان دهنده حالت گیسویی شکل بودن (بریده بریده) رودخانه داغیان است.

کلید واژه ها: رودخانه داغیان، ژئومورفولوژی، فرسایش، قوچان

Investigation of geomorphology forms of the Daghian, southwest of Quchan

Heravi yadak, A1 Khanehbad, M 2 , Mahmudy gharaie, M, H3 , Mahboubi, A4

¹M.Sc., student in Sedimentology, Department of Geology, Faculty of Science, Ferdowsi University of Mashhad, Mashhad, Iran

²Department of Geology, Faculty of Science, Ferdowsi University of Mashhad, Mashhad, Iran

Abstract:

Daghian River catchment with an area of 164 km² is located southwest of Quchan. The catchment is located in the Eastern Alborz Zone and geomorphologically, it is divided into mountainous and hilltop areas. The studied catchment is the youth in tectonic terms and the faults in the region are the most important tectonic features. The erosion forms of the area include rill erosion, talus, rock fall, and dissolution. The existence of longitudinal bars in different parts of the river shows that this river is a braided river type.

Keywords: Daghian River, geomorphology, erosion, Quchan

♦♦♦♦♦♦

مقدمه:

ژئومورفولوژی یا زمین ریخت شناسی شناخت اشکال حاصل از تاثیر نیروهای درونی و بیرونی بر پوسته زمین است که می تواند شامل مکانیزم های به وجود آورنده و تکامل این اشکال و تاثیر عوامل ثانویه بر آنها باشد (رفاهی، ۱۳۸۵). به این